

# Марія КОСИНСЬКА навчилася жити за двох

Після озвучення лікарями діагнозу дочки, Марія Косинська ще багато років все заперечувала. Вона наполегливо шукала різні методики лікування і свято вірила, що вихід обов'язково буде знайдено і її дитина неодмінно одужає.

Отож, як і всі її ровесники, піде до школи, а потім здобуде освіту і працюватиме за обраним фахом. Але все не так склалося, як гадалося.

– Моє життя ніби зупинилося на багато років, – розповідає Марія Миколаївна. – Але, зібравшись із



силами, я зрозуміла, що треба жити не тільки для себе, а за двох! Життя кардинально змінилося. Помінялось оточення і навіть професія. Мої плани – це мрії, бажання і потреби моєї доньки.

Відтак з 2012 року Марія Косинська очолила Спілку інвалідів з дитинства «Передзвін».

Основним завданням цієї громадської організації є проведення заходів із соціально-психологічної реабілітації та спілкування дітей та молоді з обмеженими фізичними можливостями внаслідок інтелектуальних порушень, які потребують постійного догляду та супроводу.

– Об'єднавши свої зусилля, батьків, нашої міської влади і небайдужих людей, – веде далі Марія Миколаївна, – нам вдалося здійснити неможливе – ремонт і облаштування чудового приміщення для проведення занять. І так, крок за кроком, ми ось уже 9 років робимо добрі справи разом на благо людей з інвалідністю. Я завжди кажу: «Наші діти, хоч і дорослі, проте вічні діти, залежні від нас, дорослих». А щоб вони відчували

себе щасливими, треба докласти чимало зусиль і терпіння. А це – щоденна копітка і наполеглива праця, яка забирає весь твій час. Натомість отримуєш їхнє тепло, обійми та той заряд енергії, якого вистачає надовго.

Зі слів голови Рівненської міської громадської організації «Спілка інвалідів з дитинства «Передзвін», не так все легко дається, як хотілося б. Трапляється, що опускаються руки й вичерпуються сили. Але донька навчила Марію Миколаївну бути сильною і не здаватися.

– Бувають такі дні, – зізнається Марія Косинська, – що кажу собі: «Все, досить!» Та, зазирнувши в очі своїй доньці, розумію, що не маю права здаватися. А після її слів: «Мамо, а що я маю зробити, щоб в тебе з'явилась сила і в нас був наш «Передзвін»? Я піду, зроблю тобі чаю», – відчуваєш приплив енергії.

Ось він, секрет цілющого джерела сили, з якого Марія Косинська черпає натхнення.

**Ірина ВАСИЛЮК**